

Nu arareori predică unii politici, pe nesimțite,
interesele lor particulare de afaceri neatacabile
ale binelui public național.

Nebunul Solomon.

Anunțiu literar.

Pentru de a puté desface cât mai curênd cărțile aflătore în comisiune la mine din rēmasul d-lui **George Barițiu** s'au **redus prețurile** acelora în modul următor:

Părți alese din **Istoria Transilvaniei** pe două sute de ani din urmă de **George Barițiu**, fost președinte al Academiei rom. din Bucuresci.

Opul întreg, 3 vol. mari cu 176 documente:
broșurat fl. 10.—, legat fl. 11.50 cr.

Volumele singuratiche:

broș. I. fl. 4.20, II. fl. 4.—, III. fl. 2.80,
leg » » 4.70, » » 4.50, » » 3.30.

Dicționarul unguresc-romănesc, compus de **George Barițiu**. Brașov 1869. 8° mare, 649 pag. broș. 2.50, leg. 3.—.

Darea de sēmă asupra procesului politic de presă al d-lui **George Barițiu**, redactorele „Observatorului”, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie 1879). —.03.

Dicționarul limbei române (etimologic rom.-lat.) după însărcinarea dată de Societatea Academică Română, elaborat de **A. T. Laurianu**, **I. C. Massim**, **Iosef Hodosiu** și **G. Barițiu**. Bucuresci 1871—1876, 2 vol. în 8° mare, (179 côle). 6.—.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, cum și cele de origine indoișă. (Formând un apendice la Dicționarul). Bucuresci 1871. 36 côle în 8° mare. 2.—.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de secul femeiesc. (Ultima lucrare literară alui **G. Barițiu**). —.15.

Două raporturi de prefecți de legiuni romănesci din anii 1848/9 de **G. Barițiu**. —.15.

Opurile lui **Caiu Corneliu Tacit**, traduse de **Gavril I. Munteanu** cu biografia traducătorului de **G. Barițiu**. Date în tipariu sub auspiciile Societății Academice după decesul din viață a traducătorului. Sibiu 1871. 614 pag. 8° mare. 1.—.

Actele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu 1884. —.10.

Independința constituțională a Transilvaniei de **A. Papiu Ilarianu**. Iasi 1861. 96 pag. în 8°. —.20.

Tesaur de Monumente istorice pentru România de **A. Papiu Ilarianu**.

Tomul II. complet, Bucuresci 1863. 406 pag. 4°. 3.—.
» III. » » 1864. 406 » » 3.—.

(Vol. I, II și III complet în preț de 15.— se află în librăria subscrisă).

Responsabilitatea Ministeriale. Discursul de reintrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de casațiune și de justiție. Bucuresci în 16 Aug. 1866. —.20.

Contesa falsă, novellă de **Edmond Hahn**, tradusă din limba germ. de **B. V. Vermont**. Bucuresci 1873. —.20.

Blondinul din Namur și Pașa dela Buda, două novele de **Zschokke**, traduse din limba germ. de **B. V. Vermont**. Bucuresci 1873. —.15.

Plutașul, narațiune americană de **Fr. Gerstäcker**, trad. din limba germ. de **B. V. Vermont**. Bucuresci 1874. —.15.

Othelo, novellă de **Wilh. Hauf**, trad. din limba germ. Bucuresci 1875. —.15.

Patimele junelui **Werther** de **Goethe**, trad. din limba germ. de **B. V. Vermont** cu o înțroducere de **Gr. H. Grandea**. Bucuresci 1875. —.15.

Criticele „istorice” ale lui **Iosef Sterca Șuluțiu** de **Kerpenyes scărmanate**. (Informațiune tipărită ca manuscris). Aduas la „Părți alese.” —.05.

Rogându-mă de comande binevoitóre, îmi iau voia a comunica, că aceste cărți se vor vinde cu prețurile de mai sus numai pe cât va ajunge depositul aflător la mine.

Cu tótă stima

Librăria **W. Krafft** în Sibiu.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Semne și minuni.

După spusa astronomilor, o comedie nemai pomenită jăcă de un timp óre-care pe ceriu. Aici comeți cu kódă și fără kódă umblă în sus și'n jos, de pare că posed, ca și mamelucii parlamentului din Badapalestina, bilete libere pe tóte căile ferate, și pasapóрте universale, ca și spionii lui Ignatiev. Pe ceriu e ca într'o cârcimă, un comet întră altul iese. Și de câteori astrologii vęd asta, prorocesc perirea lumii, pentru-că ușor se póte întîmpla, ca un comet beat dat afară dintr'o cârcimă, se cadă pe pămênt, se'l spargă'n hîrbe, și hîrbele se cadă prin America la vale în pustietățile universului.

Din contra, pe pămênt pute óre unde.

Putórea la mai mulți li se oprește'n nas.

Un curier aduce vestea de unde pute.

Un consiliu de ministrii, ținându-se cu degetile de nas, se adună.

Putórea continuă a puți.

Un diplomat cu nas practic strigă în consiliul de ministrii: E un „fait accompli” domnilor, șórecii din Ungaria caută alianța mâțelor din Rusia!

Cățelele oficiale latră tămâe.

Pester Lloyd dovedește, că putorea e miros bun, și'și întorce mantaua patriarhului Iacob în partea, din care suflă vântul.

Tripelalianța europeană tremurând întreabă pe Dr. Raț: Quid nunc?

Ignatiev cântă lui Iulius Rimler pe psaltichie: „Las-
ciatë ogni speranza voi che'ntrate!”

Replică buzată.

Minciuna încă'i vorbă. Vorbăria însă, prin care procurorul de stat Jezszenszky și-a susținut acusa contra fabricanților replicii înaintea curții cu jurați din Cluj, în formă și scriptură, e o minciună elegantă.

Jezszenszky a vorbit în diamanți falsi.

În mod atât de elegant singur vechii diplomați mai știau minți.

Minciuna poate fi o virtute a vechilor diplomați.

La procurorii de stat minciuna, cu deosebire acolo, e o slăbiciune, unde jurații se jocă cu dumnezeița dreptății de-a baba orbă.

Minciuna, fie ea elegantă ori prostă, atunci ajunge gradul suprem, când deosebirea între adevăr și fals dispare, și mincinosul nunumai însuși crede în propria sa minciună, dar' chiar se indignează, că alții dubiteză în cuvintele sale.

La indignare, procurorul Jezszenszky n'a avut motiv. În onórea lui fie ȕis: Eu nu'l țin pe el atât de prost, ca însuși se fie cređut, în asemenea măsură, în propria sa minciună, cât se pare, că apărătorii acușaiilor au cređut.

Din acest motiv, martirii replicii merită compătimirea generală, că au avut plăcerea a se presenta înaintea curții cu jurați din Cluj cu asemenea apărători bogoslovi!

Nu'i vorbă, și vorba nu'i minciună: Kossuth Lajos însuși, care încă e Slovac, se fie apărat replica înaintea curții cu jurați din Cluj, clienții lui tot buzați rămâneau, dar' batăr atâta mângăere ne rămânea și nouă, că nimicea cu desevîrșire eleganța minciunei procurorului Jeszenszky.

La două împrejurări, nici procurorul Jeszenszky, nici curtea cu jurați din Cluj, n'au reflectat:

1. Că A. C. Popoviciu, de 29 de ani fiind, după o închisóre de 4 ani ajunge etatea, în care Christos, după asemenea suferințe pentru adevăr și dreptate, a înviat din morți!

2. Că din espeditorul Institutului tipografic, Roman, au croit un mirtir, pentru motivul, că acesta a dat nuelele la cei-ce au făcut gardul, și că asemenea martirism nu se deosebește întru nimic de acela al călugărului din muntele Athos, care fura piei dela bogăți, ca se facă la sëraci opinci.

Videant Consules.

Noutăți țesute firu'ndinte.

În „Pavel-Utca“ din Oradea-mare, la săparea unei fântâne, s'au aflat drepturile fundamentale ale libertăților din Ungaria. Ministrul Hieronime a ordonat astuparea fântânei.

* * *

Tripelalianța europeană, îndată după sosirea împăratului Germaniei la Budapesta, se va pune sub garanția lui Bolondmiska, și 'i se va orându-i se bea Molls Seidlitzpulver.

* * *

Moldován Gergely, căpătând bóla de unghii, tîrgurile de vite în Cluj timp mai îndelungat nu se vor ținea.

* * *

Bolond-Miska jócă în vîrful unui vulcan ciardaș.

* * *

Vulpile 48-tiștilor caută prin Rusia se afe, dacă strugurii's încă tot acrii.

* * *

Pester Lloyd pledează pentru libertatea tunderii popórelor din Ungaria.

* * *

Dummer Kerl von Fogarasch, Bolond Miska și Moldován Gergely, au încheiat o tripelalianță.

* * *

Se ȃice, că Iulius Rimler a întrevenit la regimul din Petersburg pentru angajarea lui Moldován Gergely ca profesor de limba maghiară la prima universitate ungară, ce după alianța Ungariei cu Rusia se va înființa în Sibiria.

* * *

Nicolae Densușian a trimis pe Diogenes la Blaj, ca se'i caute un lămpaș.

* * *

Primministrul Wekerle, pentru regularea valutei, a dispus adunarea aurului de mătă în totă Ungaria.

* * *

Din Iad vine vestea, că lui Pituk Béla 'i s'a pregătit o strană de onóre.

* * *

Deputatul Rezey își blastemă picioréle pentru că a învățat se jóce ciardaș, și încă tot n'a ajuns la teatrul din Budapesta harap național.

* * *

Episcopul Pavel se cugetă mereu la „status quo ante“ al fereștilor sale.

* * *

Celibii din Blaj au înaintat la Papa o petițiune pentru denumirea lui Nicolae Densușian de cardinal ad propagandam fidem în partibus infidelium.

* * *

Ungurii, în semn de recunoștință cătră dinastia Habsburgilor, s'au decis a încredința realizarea ideii de stat maghiar împëratului tuturor Rușilor.

* * *

Alianța lui Dr. Raț cu Cechii, exprimată în sensul sfintei scripturi, sună așa: Dacă ungurii 'ți-au dat pe de o parte a obrazului o palmă, întórceți cealaltă parte Cechilor.

* * *

La târgul din Aiud am văduț mai mulți Turdeni, despre care presa ovrească susține, că's stăpâniți de un simț patriotic fórte iritabil, oferind omenimei desculțe cisme pentru bani. Interesat se vëd pe acești aperători ai patriei cu petrii aruncate în fereștile lui Dr. Raț, Vlăduț etc. m'am apropiat de ei, și m'am convins, că, dacă întrebuițarea

săpunului arată gradul culturai unui popor, Turdenii nici după nume nu cunosc acel mijloc cultural.

* * *

După o nouă ordinațiune a regimului din Purgatoriu, membrii capitulului diecesan gr. cat. din Gherla, care vreau se între în Purgatoriu, se îndatorează a produce un anunțiu funebral unguresc despre mórtea lor, altcum nu vor afla întrare.

* * *

Regimul din Purgatoriu, prin nota sa cu datul 30 August Nr. 980436572001/1893, a înaintat la ministeriul din Budapalestina un protest, prin care și dovedește dreptul seu eschisiv de a disciplina pe episcopul Pavel.

* * *

Pentru scrisórea lor cătră primariul din Oradea-mare, prin care se încearcă dovada, că Româniî din diecesa episcopului Pavel numai atâta trebuie se învețe românește, cât e neapărat de lipsă, ca se se pótă înțelege cu Dumnezeu, regimul din Purgatoriu a decretat canonicilor din Oradea-mare Vela, Dr. Lauran și Șarkadi consilium abeundi, și a dispus, ca acest decret se se afișeze pe tabla cea neagră dela pórtă Purgatoriului.

* * *

Domnul Dixi Rubinstein alias Patița, în Nebuna*) Nr. 175, se plânge, că cultura română, și literatura poporului român din subdespărțământul Alba-Iulia, după ce, sub scutul „anteluptătorilor naționali,” 5 ani de țiile a postit, estan, în prima ți din postul sfintei Marii, a mâncat cu dulce.

Încât plângerea domnului Dixi Rubinstein alias Patița e îndreptățiță, asta de întunecimea, ce domnește pe obrazul acestui anteluptătoriu național, nu se póte vedea. Atâta

*) Organul cofărițelor naționale.

însă cu tótă siguritatea se póte constata, că încrederea publică 'i s'a pus anteluptătoriului național nod în gât.

* * *

Devotamentul dincódăsubmisșuvăitoriu al observărilor organului sfintei Uniri din Piscul Târnavelor la scrisórea ultradejositóre, prin care canonicii Vela, Dr. Lauran și Șarkadi se încearcă a spovedi pe episcopul Pavel înaintea poliției din Oradea-mare, sémênă mult cu acela al unui moralist confus, care învitat odinióră la masa metropolitului Vancea, a agrăit un cartof arđinte, în momentul când se'l bage în gură, cu: „Exelenția Vóstră!“

* * *

La propunerea lui Hossu Longin în conferința națională din Sibiu, mai mulți măgari au șuvăit din cap, și când măgarii șuvăesc din cap, veacul se schimbă. De aceea, pentru această șuvăire prorocească măgarii merită tótă stima contimporanilor.

* * *

În chestiunea devastărilor dela Turda și Oradea-mare, organele regimului s'au dovedit de bóle organice.

Fabula cea mai próspetă.

(De nu s'a rânceđi pân' a apărea alta mai próspetă).

Avea ciobanul P a v e l, ca puținei ciobani,
O turmă de oițe și'n dânsa mulți cârlani
Și miori și vătui, țapi, capre și berbeci
Cum e'n turme din veci.

Pentru cărat de sare ținea Pavel măgari
De cei cu „cruce“ în spate, cu urechile mari,
Ear' pentru bună grije ținea de câni potaie
La carea șuera pe lup când vrea se spaie.
Și bătă avea Pavel, și vai de a lui piele
Celui ce vrând nevrând ar fi făcut greșele,
Că bătă lui cea tare, bătă de corn belit
O simția ticălosul îndată preste plit.

Vai era de măgariul ce sarea ar fi pierdut
Și vai de acel berbece ce pe un miel a bătut,
Dar' vai și de acel câne, care n'ar fi ascultat
Și la un semn de al lui n'ar fi prins la lătrat.

Un măgar ce avea cu cruce, cu numele ciumăfaie*)
Ținea adese discursuri la a cânilor potaie,
Și cum urechiatul sdravën, după pravilele vechi
Scotea multe argumente din lungile lui urechi,
Câni mai bătrâni, cucernici, dormiau cu botul pe labe
Ear' cicădăile mici, necrescute cum se cade,
Cățălandrii, cum se spune, se scânceau se schieunau
De orator se minunau.
Și cum nu, când urechiatul demustra prin arguminte
Că cânele și cu lupul au aceleași simțeminte,
Sunt de aceeași origine, sunt neamuri, chiar veri primari
Deci s'ar cuveni veđi bine — ȃicea cel cu urechi mari,

*) Ciumăfaia în botanica lui Linee se numește și la ure.

Ca cânele și cu lupul se trăiască'n armonie
Lumei rîs se nu se facă, căci frați sunt ei din vecie,
Numai cât cânele stat-a în cătușe ferecat

Și astfel s'a renegat,

Soiul 'i-a degenerat

Nu'i voinic ađi cum e lupul, e mai mărunțel la stat,
Dar' de ar trăi'n libertate cum vĕru-so lup trăiește
Ai vedea ca din poveste cum puterea lui ar crește,
Nu s'ar pleca la cioban, n'ar tremura de-al lui șuer,
Domn ar fi preste pustiuri, domn preste al turmelor număr,

N'ar trăi din coji uscate

Ca la câne aruncate,

Ci din boerești bucate

Precum lupului sunt date.

Auđind cățelul „Bela“ ađi și mâne ce-a rostit

Urechiatul ciumăfaie, s'a gîndit s'a resgîndit

Și'ntr'o bună dimineță dintre oi a pribegit,

Și s'a dus s'a dus departe, unde'l ducea lungu'i flit,

În desișul codrilor

La locașul lupilor.

Lupii vruă se'l sfășie și se'l facă papricaș

Dar' și Bela se gîndise c'a păți așa cevaș,

De n'ar fi cu mintea'n patru, deci un steguț alb de pace

Până nu porni din turmă din cōda cea lungă și face,

Și ținĕndu'l înainte

Și făcĕnd la complimente

Se târî neconturbat

Cătră lupescul palat.

Ce cauți pe aci mĕi câne

Tu nemernic și păgăne,

Care latră după noi

Când ne-apropiem de oi?

Așa a đis un lup rĕstit,

Dar' Bela prea umilit

Le-a rĕspuns: dulcii mei frați

Vĕ spun cu ochi lăcrămați

C'am fost în grea rătăcire
 Până'n ultimile zile;
 Eu credeam că câinii toți
 Sunt tot de câni strănepoți,
 Dar' acum vîd c'am greșit
 Și uite, m'am pocăit
 Și aicea am venit,
 Se v'aduc mărturisire
 Scosă din curată fire,
 Cum-că adecă câinii toți
 Sunt a lupilor nepoți,
 Dar' omul 'i-a maltratat
 Până ce s'au renegat
 Și neamul și l'au tradat;
 Primiți-mă între voi
 C'apoi voi duce la oi,
 La păcurari și măgari
 Știți, la cei cu urechi mari,
 Cari merg pururea'n urmă
 Și ling sarea dela turmă,
 Eu dau cărți de adevărire
 Că a lupilor mărire
 Vrednică'i de socotit
 Ca a unui neam slăvit
 Care'n veci a biruit
 Pe berbeci și pe cărlani
 Haidați deci pe la ciobani
 Se'i aflăm, se'i nimicim
 Preste turme domni se fim
 Și pe măgari se'i jertfim!
 Bravo! strigă atunci lupii
 De resună văi și codrii,

Bravo! Tu ne ești nepot
 Că ai ca noi colți sub bot,
 Fă deci se mărturisescă
 Tótă potaia cânescă
 Ceea ce mărturisești
 Când așa ne pilduești,
 Și aici bine se trăești!
 Fă ca câinii toți, dar' toți
 Se jóre că's patrioți,
 Și's cu lupii înrudiți
 Și lupilor sunt smeriți,
 Și lupilor sunt supuși
 Nu la „om“ și nu la „urși“,
 Atunci toți câinii putea-vor
 Fura după gustul lor,
 Cum vîd că și lupii fură
 După chiar a lor natură;
 Dar' care din câni cumva
 A țice ar cuteza
 Că lupilor nu se'nchină
 (Fie chiar și cu pricină),
 De lupi va fi spintecat
 Ca un câne renegat,
 Căci bine ve'nsemnați toți
 Noi avem dreptul în colți!
 Ear' Bela s'a apucat
 Cu glas mare a strigat:
 Eu cu tot neamul cânesc
 Me jur și mărturisesc
 Că suntem de neam lupesc
 Care'i vrednic se domnescă
 Pe păcurari se robescă

Pe măgari se'i nimicéscă
 Pe oi se le stăpânéscă
 Se le'nvețe a urla
 Și se le iee pelea,
 Ear' la cari n'ar asculta
 Le pot lua viața,
 Căci scris e'n mai multe cărți
 Că tóte aceste părți
 Tóte's boerii lupești
 Tóte's moșii pur cănești!

Bravo! bravo! frate Bela,
 Hai cu noi la cost de cela
 Ce mănâncă boerii
 Nu mănăcă coji ca câinii.
 Și lupii se apucau,
 Și pe Bela sărutau
 Și mereu îl desmierdau
 Și din glas așa ȕiceau:
 Nici un căne
 Nu rămâne
 Dacă mâne
 Ori poimâne
 Drept lup nu s'a declara
 Pe cioban de n'a trada!
 Turma de n'a sfășia
 Pe măgari de n'a trânti
 Mieii de nu 'i-a belì.
 Apoi haita cea lupéscă
 Pusus'au se năvăléscă
 În stâna ciobanului
 În grajdul măgariului,

Și-au stricat, nene stricat
 Tot ce'n calea lor a stat,
 Stricat'au uși de grădele
 Și păreții de nuiele,
 Dar' n'au prins miei nicicârlani
 Căci că mintoșii ciobani
 Mi'i scosese la pășune
 Unde lupul nu pătrunde
 Măcar de l'ar și strocși
 Până 'i-or sări colții!
 Ciobanu acasă n'a fost
 Dar' măgariul răcnea prost,
 Că el n'ar fi vinovat
 Că nici când el n'a lătrat
 După lupi—deci se'i dea pace
 Că la lupi el reu nu face.
 Tóte au fost precum v'am spus
 Dar' venind din munți de sus
 Ciobanul cu oile
 Și vedĕnd pagubele
 Făcute de un năuc
 De cățalușul Pituk,
 Ce va ȕice? ce va face?
 La asta cronică tace,
 Ear' lupii vedĕnd tréba
 Pe Bela s'ar supéra
 Și-atunci el ce va mânca,
 Cu nime n'a împărți
 Atunci la stână-ar veni
 Hei, dar' atunci ciobanul
 L'a lovì cu piciorul
 Unde'i mai móle dosul.

Din astă mică fabulă	Dă'i o cojiță uscată
Scótem o învățătură :	De mămăligă mucedă
La câne nu da prescură	Și'i ți țuchi! hai, te cară
Că'i păgână a lui gură,	Din casă dute afară!

r.

Fleacuri politice.

Demagogii radicali își dau de regulă aerul oamenilor afund și departe vechetori, și predică neîncredere față de toți aceia, care le ved în cărți, pentru-că ei însuși nu se pot decide a crede în propria lor necapacitate.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Zăblăii politici, iviți în mare număr la conferința națională din Sibiu, pot face ca traficanti, sau ca sfárnari treburi, pentru conducerea negoțului mare, le lipsesc glagoria.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Hop, Marcule hop și hop!
Vino de mai jôcă-un strop,
Că tu de când n'ai jucat
Plină'i țera de bănat!

Jôcă tu și iuește
Se se ducă'n lume veste
Jôcă csardaș ungurește
C'asa se duculuește.

Csardașul de nu'i juca
Ungurii te-or apuca
Și capul ți l'or crepa
Ori culcușul ți-or strica,
Mai ales cei din Turda.

Hei, că ungurii din Turda
Mâncat'a cu lingura
Cultura și-omenia

Cât n'au soț în Europa
 Da dór' nici în Asia!
 Ei vedând cum-că Vlăduț
 Nu jócă csardaș descult
 Ca și ei, s'au măniat
 Casele 'i-au dărîmat
 Pe el l'au amenințat
 Că l'or toca chiar în cap!
 Și nu numai pe Vlăduț
 L'ar vîrî'n csardaș descult,
 Ci pe ori-ce nemaghiar
 Dar' li truda înzădar!
 A trecut aceea vreme
 Când neamurile s'ar teme
 De un selbatic: „ebatta!”
 Că Ardealul nu'i Cafria
 Nice Hottentotia!
 Dar' tu Mărcuț poți juca
 Csardașul dela Turda,
 Că ție de loc nu'ți strică
 Deci jócă Mărcuț și strigă:
 Ține Dómnne pe Turdeni,
 Pe Clujeni și pe Dejeni
 Și p'alt soiu de ungureni,
 Pân' li s'a umplea răvașul
 Și ș'or juca csardașul!
 Ține'i Dómnne, ține'i bine,
 Dóră baremi cătră fine
 Le-a veni o leacă de minte
 Se nu dee din copite

Nici se nu'mpungă din córne
 De câte-ori le vin tóne;
 Că'n veacul ăst luminat
 E rușine și păcat
 Ca făptura cea cuminte
 Se'și rěsbune c'aceli vite
 Cari nu au parte de minte.
 Și jucând Mărcuț, jucând
 Fă tu o leacă de rînd
 Și domnilor din Pesta
 Ce au inventat colera.
 Ei, dela Deej informați
 Informați și rěuformați,
 Porunci strașnice au dat
 Doctorii s'au adunat,
 Țera'ntrégă au inundat
 Ca se afle colera
 Se dee piept cu dēnsa.
 Dar' e lucrul dracului
 La casa nănașului,
 Că ei cunosc colera
 Ca finanții aceia
 Ce-au scos flórea sórelui
 În postul Sân-Petrului
 Din fața pămēntului
 Sub cuvēnt c'ar fi tăbac,
 Dar' aceia au dat de-un drac
 Că toți au fost suspendați
 Și din posturi ridicăți,
 Ear' doctorii noști de ađi
 Au încă destul rėgaz

De-a umbla'n cară și trăsuri
 După niște sęcături,
 Sub nume că fac servițe
 Cu a lor mare cunoștințe
 Celor ce nu pot se móră
 De coleră. Deci se scólă,
 Domnii doctori diminéță
 Se spală pe bot și față
 Și haida după morboși
 Cari de prin crâșme sunt scoși.
 Și'i doftoresc, mi'i curéză
 Până'n mormânt mi'i așéză
 Unde nu mai pot mișca
 Nici baremi urechia.
 Altcum ómenii științii
 Conduși de lumina minții
 Ori în cotro se'nvêrtesc
 Numai coleră'ntâlnesc:
 Ici un om schiop din născare
 Altcum nici un morb nu are
 Dar' doctorii cum mi'l vęd
 Ca zăvođii se reped
 Și cređënd că'i atacat
 De coleră — îl pun în pat
 Și'l înfundă din carbol
 Până cade de pe țol
 Și rămâne mort ca morții
 De'l ríd vecinii cu toții
 C'a murit făr' a bolii
 C'așa au voit doftorii l
 Altul nu'ș cum se pleasă
 De p'un coperiș de casă,
 Destul că odată cade
 De tótă puterea'i scade,
 Doftorii îndată ce'l vęd
 Fuga la el se reped:
 Colera l'a atacat,
 Hai cu dęnsul dar' la pat.
 Pe ęsta încă'l curéză
 Și de ęile mi'l scurtéză!
 Ici o biată muiere
 Se vaietă de măsele,
 Doftorii hop! cum o vęd
 La dęnsa se și reped,
 O duc fuga la baracă
 Și de haine o desbracă
 Pun cu oțet se o frece
 Până necazul o trece,
 Ea plânge, se svârcolește
 Dar' de scăpat nu'i nădejde,
 A dóua ęi'n ęori de ęi
 Muerușca adormi
 Somnul cel lung de vecie,
 Din care nimeni nu'nvie
 Pân' Adam va bucina
 Morții toți de s'or scula!
 Astfel doftorii ori unde
 Neștiința lor pętrunde
 Nu află om sănătos
 Ci de coleră morbos,
 Și din leacuri mi'l înfundă
 Și de ęile mi'l desfundă.

Deci la domnii dela Pește
 Mărcuțule iuește:
 „Cât în lume am umblat
 „Nicăirea n'am aflat
 „Ómeni dătători de sfat
 „Ca'n ungurescul regat,
 „Nici doftori așa'nvęțați
 „Ca cei în Deej adunați,
 „Că ei află colera
 „Ca și orbul groșița!“
 Apoi Marcule cinaș
 Jócă tu o leacă csardaș
 Pe un popandreș năuc
 Iscălit Bela Pituk
 Care neavënd ce lucra
 Pusus'a a încusaș / Central Univer
 Ca un de neam vëndător
 Pe al lui binefăcător.
 Jucându'l tu đ'i așa:
 Měi popă Pituk Bela,
 N'ai tu frică nici rușine
 De făcuși ce nu e bine?
 Mě, superiorul tđu
 Dacă te-a aflat de rău,
 Sărută'i reveręnda
 Că 'ți-a dat și pensia,
 Că putea se te lipsescă
 De ori-ce pâne românescă,
 Apoi atunci ai vedea
 Ungurii cum te-ar ținea?!
 Că au ei colduși lor
 Chiar de tine nu li dor!

Altcum om așa năuc
 Ca popa Bela Pituk
 Mai e și Moldovan Gergel
 Care mintea'și face sfredel
 Când e vorba se cârpescă
 Vre-o minciună boerescă
 După carea se trăiască,
 Dară nu'i nici o mirare
 Că'i bastardă arętare
 În cercurile magiare:
 Nu'i nici ungur nici armean
 Nici român și nici jidan
 De nu cumva'i vr'un țigan
 Din suburbiul din Gherla
 Care'i numit Candia.
 Deci dela bastarđi ca el
 Nu poți aștepta alt-fel
 Decât fapte vitejești
 Id est: Moldovan Gergelyești!
 Ori Bele Pitukulești!
 Jucând pe Bela Pituk
 Pe smintitul ěl năuc,
 Iuește Marcule
 Se răsune vălile:
 Cine umblă după muscă
 Merges cu nasu'n potică,
 Cine ascultă de Pituk
 Dă doveđi că e năuc.
 Cărpacii din Nagy-Várad
 Pe Pituk au imitat,
 Ba încă l'au și'ntrecut,
 Bun dascăl ei au avut.

Pituk constatéză'n scris
 C'alui glavă'i chiar de rîs,
 Ear' bicherii Orădani
 Se reped cu bolovani
 Sparg la uși, sparg la ferești
 Pe la case românești
 De gândeai că lumea piere
 De grozava lor putere.
 Ba un trăsmit de bolovan
 În casa lui Lauran
 A rătăcit din senin
 Cređend că și acel creștin
 E Râmlean de veche viță
 De a lui Pavel prodiță,
 Vai și-amar s'a înșelat
 Acel bolovan turbat!
 El ca un prost bolovan
 Nu știe că Lauran
 Ori ce e, numai Român
 Nu, mai bine chiar țigan
 Ori renegat ungurean.
 Altcum bine și făcură
 Ungurii care dădură
 Cu petrii și bolovani
 În case pe la Români,
 Că Români Oradeni
 Prea îs strașnici ungureni
 Cât de dragul pentru Unguri
 Jura-vor că chiar ei singuri
 Și-au spart uși, și-au spart ferești
 Că nu erau boerești.

Din pățania dela Turda
 Și din cea dela Oradea
 Ori-cine pôte'nvęța
 Lucrul care va urma:
 1. Prost e cel-ce mîncă struguri
 Dintr'un blid cu bicheri unguri;
 2. Bou înçălțat e cel-ce
 Crede, că un renegat e
 Om pentru a cărui vorbă
 Poți eși de după sobă;
 3. Cel-ce crede la nebuni
 E demn de legat în funi
 Și de dus la balamuc,
 Că de nu'i prost e năuc
 Ca renegatul Pituk;
 4. Om neghiob acel ce crede
 Că judecătorul vede
 Crimă'n fapte bicherești
 Comise de fii ungurești
 În Turda și'n Oradea
 În Arad și pe aiurea!
 5. Dar' mai prost și mai nebun
 Va fi'n veci și e și-acum
 Cel-ce crede că din spin
 Poți face miere ori vin,
 Spinu'i bun de pus pe gard
 De unde babele'l ard,
 Ori de astupat vre-o gârlă
 Vre-o mlastină cu mocirlă,
 Dar' nu'i de sădit în viie
 Mai bine las'o pustie!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Marea conferință națională s'a ținut în 11 Iulie la Sibiu, globul Ungariei se învârtește încă mereu în jurul osii lui Kossuth, protopopol Rus așteaptă neîntrerupt după întărirea sa de metropolit promisă de Magyar Hirlap, și cauza națională a Românilor din Transilvania, Ungaria și Bănat zace întinsă lângă lacul Viferzdei.

Cei 25 argonauți politici, cunoscuți sub îngânfata polecră „comitetul central al partidului național român,” au conchiemat conferința națională extraordinară la Sibiu, și printr'un raport lat la vorbă și îngust la spirit, care tradus în limba statului sună: „Nessze semmit fog meg jol,” prezentând conferinței starea cauzei naționale române, concređută acum un an și jumătate înțelepciunei lor supralunare, 'i-au ȃis: „Na'ți-o frântă, că 'ți-am dreso!”

Politica — ȃice Aristoteles — e regina științelor, și balega sufletul agronomii!

Eu în locul conferinței naționale ași fi aruncat în cei 25 caleidoscopi politici cu: „Sutor ne ultra crepidam!“

Un an și jumătate comitetul central al partidului național român consciu de marea răspundere, ce luase asuprași, a făcut nimica, și asta'i un netăgăduit merit al seu, pentru că, din ce făcea Dumnezeu lumea, dacă nimica nu era?!

Cea mai esențială parte din nimica e așternerea memorandumului la înaltul tron. Un an și jumătate Nebuna, prin articoli de fond și fără fund, chindesiți asemenea coifurilor țiganelor din Racăs cu petrii de diamant fals, a hipnotisat opiniunea publică românească despre rezultatele ducerii memorandumului la Viena. Acum ce se vede? raportul comitetului central către conferința națională, ca printr'un deus ex machina, dovedește tragicomedia: Când deputațiunea memorandumistilor s'a întors dela Viena a aflat memorandumul întreg sigilat acasă!

Despre acest fapt Nebuna, până la deschiderea conferinței naționale, a tăcut ca Turdenii'n cucuruz.

Eu așteptam acum dela conferința națională extraordinară conchiemată pe timpul secerișului, ca se secere, unde comitetul seu central n'a semănat, se predea memorandumul așanumiților „moderați“, ca se'l păstreze pentru așternere la timpul potrivit, dar' m'am înșelat. Se vede, că și oamenii au venit la convingerea cailor Bungărdenilor despre natura ovăsului din Viena, care produce hectică.

Așa se povestește adecă, că un cal din timpurile lipsei căilor ferate, când cărăușii din Bungard purtau comunicațiunea de mărfuri între Sibiiu și Viena, sosind la Viena, și-a scos capul din straița cu ovăsul, și a venit acasă la ovăsul din patrie.

În fond, prin conferința națională extraordinară din 11 Iulie, conchiemată cum se exprimă raportul „pentru

momente de o importanță de prima ordine, nu s'a intenționat alta, decât o cerșitorie de încredere pentru naufragiul pe uscat al celor 25 comii vojaieri cu memorande în piața din Viena. Și fiind-că națiunea română nu putea fi ca mama cea fără inimă atât de barbară, ca se mai și bată pe copilul, care jucându-se cade pe spate șiși turtește nasul, ea a luat asupra sa totă răspunderea.

Așa înaltul ministeriu din Budapesta, care nunumai nu concede și altora cerșitoria de drepturi politice prin Viena, dar' pe aceștia îi urmărește cu temnița, a ajuns la plăcuta poziție de a putea închide în temniță pe toți Românii din Transilvania, Ungaria și Bănat. Spre acest scop însă înaltul nostru ministeriu, în lipsa temnițelor trebuincioase, va trebui se esmită cătră toți patrioții binevoitori un manifest, ca se'și dea locuințele lor private spre a face din ele temnițe, în care se încapă 3 milioane de Români.

În prevederea aceasta, celebrul ađibucheriu academic Gligor Moldovan a și înaintat la înaltul nostru ministeriu o petițiune patriotică, prin care arată, că el pe Dr. Raț și pe Coroian îi primește se'i închidă în locuința sa privată.

Unitatea, cu care conferința națională extraordinară a votat comitetului seu central încrederea absolută, fără ca acesta, câtu'i de puțin, se se fie înroșit în obraz, te face se cređi, că întreg Blajul s'a mutat la Sibiiu, și'n Sibiiu la reședința metropolii gr. or. nici un neunit nu mai este. Se nu creadă însă domnul profesor Virgil Oniț și ceialalți aderenți la politica lătratului la lună, că deșteptarea spiritului național în mod atât de solidar la Români e meritul Nebunei. Oamenii, care nu se pun în cap și cugetă cu ochii de găină, sau cu bătăturile, știu, că unitatea solidară a Românilor manifestată cu atâta entusiasm la conferința noastră națională din Sibiiu, e productul ideii de stat maghiar.

Idea de stat maghiar a dus și pe Slovaci la conferința națională din Sibiiu. Tot idea de stat maghiar va aduce la proxima noastră conferință națională*) pe Serbi, Croați, Ruteni, Sasi etc. căci așa dictează un vechiu principiu politic în toate statele, în care legea și dreptul sunt numai forma, în care dispotismul își exercită puterea sa brutală, și care sună: *Solamen miseris socios habuisse malorum!***)

Privită din punctul de vedere al festivităților aranjate la Sibiiu, conferința națională a semănat mult cu nunta fără mireasă a Secuilor din Uzon. La banchet nu se putea pretinde, ca oaspeții, de 1 fl. cât a costat o cuvertă, se mănânce atâta, ca se mai aivă lipsă și de beut. Și nu numai din toastele începute de Dr. Raț, îndată după ce, asemenea strămoșului Adam, a gustat din fructe, dar' și din fotografia conferențiarilor luată de Al. Roșu îndată după banchet, s'a putut vedea, că oaspeții în tot decursul banchetului n'au ajuns până la „in vino veritas,” și cu totă îmbulzala dascălilor din Blaj și Brașov, nime nu s'a aflat, care, batăr „inter pocula” se spună comitetului central buchile.

Balul, ceea ce în Sibiiu e un lucru neobicinuit, a excelat prin toaleta națională a damelor, deși la multe le-ar fi stat mult mai bine c'o gramatică românească'n mână, decât în costumul național.

Moșii, spaima de odinióră a ungarilor, spre delectarea publicului conferențiar, s'au prezentat la conferință cu o bandă musicală specială a lor, și au secerat multe aplause.

E trist, că Moșii se fac musicanți. Din musicanți, până'i cõda cu porc, și codubatura cu cõdă, nu ies eroi.

*) Acea conferință națională sigur se va conchiema la Turda.

***) Pe românește: Salami mănâncă cu gust și cei ce's sãtui de rãbdãri.
Culegãtoriu.
Culegãtoriu.

Și se me ierte semimoțul, domnul Dr. Zosim Chirtop, cu bande de musicanți nu se cucerește lume împărăție, ci în cel mai bun cas o cârcimă.

Telegrame de aderință au sosit din toate părțile locuite cu Români mai multe la conferința națională, decât regia postelor și a telegrafelor Ungariei, îngrijată de venitele statului, ar fi dorit pôte.

Nici o telegramă de aderință n'a sosit însă la conferința națională dela prelații noștrii, și dela Moldován Gergely.

Causa pôte fi următoarea:

Exelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Românilor din Ungaria și Transilvania Miron Românul, sub durata conferinței naționale era ocupat cu facerea unui pălan în jurul archidieceșii.

Preasânția Sa Înapoimergetoriul Ioan dela Arad, suferind de bóla nazarenismului, se afla la cură în băile din Carlsbad.

Preasfinția Sa Nicolaenuvecertați era ocupat cu sece-rișul pipirigului de pe dominiul din Visag.

Preasânția Sa Pavel Sărântocul dela Oradea mare, în Dumineca ținerii conferinței naționale, a umblat cu discul prin biserică, dar' n'a putut aduna atâta, cât face taxa unei telegrame până la Sibiiu.

Preasânția Sa Dr. Mihali, în starea sa actuală de amfibie clericală, n'a știut în ce calitate se telegrafeze conferinței naționale, ca episcop al Lugoșului, ori ca metropolit de Alba-Iulia și Țeara feciorului popii din Voila.

Preaasurția Sa Szabó János din Gherla nu vede d'o ureche, și cu amândoi ochii nu aude românește, și altcum era și ocupat cu facerea recursului la Papa contra absolvării părintelui Dr. Lucaciu prin sentința capitolului din Blaj.

Blajul fără cap fiind, și capitulul din Blaj fără stich, de glagorie națională nu putea fi vorba. De acea muerile din Blaj, ca și cu această ocasiune se dee bărbaților o vie dovadă despre suveranitatea regimului pantofului, au riscat se li se ardă răntanșul pe altariul național, și și-au vërsat jarul entusiasmului lor pentru cauza română în póla conferinței naționale pe calea telegrafică.

Cu tóte este, spre mângăerea conferinței naționale fie đis: *P r e s c u r a r o m â n e a s c ă , s l a v ă D o m n u l u i , e î n c ă n a ț i o n a l ă , d e ș i n u t o ț i c e i - c e o m ă n ă n c ă !*

Ordinea și liniștea esemplară, în care conferința noastră din Sibiiu a decurs, a însuflat chiar și comisariului poliții, domnului Simonis, teimeinice îngrijiri despre necesitatea esistenței sale.

Nici un sas din Sibiiu nu s'a aruncat în Cibin, nici n'a fugit în tufe de frica Românilor. Nici de alte bóle n'a murit nici un sas sub durata conferinței naționale în Sibiiu. Ba primariul Sibiiului, domnul Hochmeister, care oprise ținerea conferinței naționale în Sibiiu, convins de ținuta pacinică a Românilor, a revocat, se đice, și un statut magistratual, prin care se ordinase, ca tóte găinile din suburbiile Sibiiului locuite cu Români, se fie îndatorate a oua la o óră anumită.

Nici mica colonie a Ungurilor din Sibiiu n'a ascultat de sfatul lui Magyar Hirlap, și sub durata conferinței naționale, nu s'a retras în tufele Dumbrăvii Sibiiului, ci 'și-a mâncat în cărnățaria lui Noéh Frigyes liniștită savaladul cel de tóte đilele întru prosperarea ideii de stat maghiar.

Și încă și mai și, un unгур mai înaintat în etate, și dedat a umbla cu ochii deschiși în lume, la vederea mulțimei de țereni români, s'a esprimat đicënd: *E u p r e f e r*

a îmbrățișa de o mie de ori mai bucuros pe un țăeran român încălțat cu opinci, decât pe un ovreiu îmbrăcat în costumul unui magnat unguresc.

După conferință, comitetul central al partidului național român a plecat în omnibusul poporului cu dogma infalibilității provisorie în straiță cătră casă, ear' națiunea română pôte continua liniștită cura lui Kneip în politică!

Nr. 13.

E o nenorocire, ȳice lumea, când la o masă șed 13 persóne. Eu însė aflu cea mai mare nenorocire, când la o masă șed 400 de persóne, ca 'la banchetul conferinței naționale din Sibiu, și numai pentru 200 de persóne s'a gătit.

Unul din cei-ce, pentru un zlot, s'a uitat cum alții au flămândit la banchet pentru dreptatea națională.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Adevărat se fie sôte ce spune Pituk Bala, că episcopul Pavel din Oradea-mare a romanisat 24,000 de unguri?

Pupăză: Ba un drac șut! — Episcopul Pavel se romaniseze, și'n diecesa lui toți cocoșii cântă ungurește!

Colac: Atunci ungurii din Oradea-mare pentru ce 'i-au spart fereștile dela reședința lui?

Pupăză? La întrebarea asta nu pot responde precum ași dori, pentru că nu vreau se'mi ȃică Moldován Gerguț că's cumperat, ca și Gazeta Transilvaniei, cu banii Ligei, ca se stric sfânta Unire. — Spargerea fereștilor epis

copului Pavel s^ote e urmarea naturală a creșterii teologilor sei în institute catolice ca cele din Ungvar, Satmar, Strigon, Budapesta, Roma etc!

Colac: Asta cread'o Nicolae Densușian s^ote, eu n^o cred! — Atunci și doctorii în teologia de Roma din Blaj ar fi spart vr'odată fereștile dela reședința lui Vancea!

Pupăză: Crede tu de pe mine în ceea ce'ți spune preoteasa, eu însă țin, că episcopul Pavel, dacă și pe viitoriu nu vrea se sc^otă bale clericale ca Pituk, în loc se'și mai crească clericii în institutele catolice ungurești, mai bine face, dacă'i mână în pădurile sale la ghinde!

Colac: Ei, dar' lui Dr. Aurel Mureșan tot 'i-ar sparge și doctorașii de Roma din Blaj fereștile!

Pupăză: Las' tu gluma la o parte! — E trist s^ote, că într'un stat de drept, precum Ungaria se pretinde a fi, se sparg fereștile unui episcop, apoi chiem'e'l Petru, ori Pavel!

Colac: Ce folos de statul de drept al Ungariei, în care cavaleri d'ai ordului Rozsa Sándor își fac însuși dreptul?! — De cultură are statul ungar lipsă, și cavalerii din Oradea-mare de temnițe, în care apostoli scăpați, ca Pituk Bala, din casa nebunilor se le predice moralitatea. — Bine cu vagabunđi din Turda și Oradea-mare vrea ministrul Kállay, precum mai anii trecuți s'a lăudat în academia din Budapesta, se cultiveze Orientul?!

Pupăză: Așa țeu ala! — Ministrul Kállay va trebui însă, înainte de a pleca cu purtătorii de cultură din Turda, Oradea-mare etc. cătră Orient, se pună șaua pe ei, și se'i ducă cătră Orient până acolo unde nici un s^ore nu mai resare!

Colac: Și a avut mare noroc episcopul Pavel, că se afla la stâna din vale!

Pupăză: Ba de se afla acasă, apoi lua dela stână! — dar' eu me duc sóțe se'mi cetesc Unirea, că mâne plec la Blaj, se'mi aduc adjutul de pe anul esta, adio!

Colac: Dór' pe voi nu vă esamează la Blaj mai întâiu din Unirea, și numai după aceea vă plătesc adjutul?!

Pupăză: Mai ști? Dac'or afla însă, că cetesc și Gazeta Transilvaniei, care țice, că Blăjenii falsifică sfânta scriptură, ȝeu eu cu greu îmi capet adjutul!

Colac: Nu știu ȝeu eu, falsifică cei dela Unirea sfânta scriptură, ori citează din una deja falsificată, dar' eu 'ți-aș ști da un sfat, în urma căruia tu sigur îți capeți, fără greutăți, adjutul!

Pupăză: Ce sfat?

Colac: Du cu tine la Blaj o epistolă de recomandare dela Nicolae Densușian — adio!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Un soldat, care móre pe câmpul de bătălie, numai atunci devine martir, când a fost silit a lupta credincios contra propriei sale convingeri!

* * *

Armonia discordii scrie cei mai interesanți articoli în Unirea și Telegraful Roman!

* * *

Dintr'un os de ros, aruncat mai anii trecuți de ministeriul nostru în Fundul Regiu, toți deputații Sasilor trimiși în parlamentul din Budapesta pătimesc de bóla gurii — Maulsperre — morbus lingvae!

* * *

Popa Condac cu popa Prohod.

Condac: Cetit'ai vestea, că pe Pituk Bela l'a atacat colera?

Prohod: Asta ar fi un bun semn! Dacă colera s'a apucat de Pituk Bela, sigur își strică stomachul, se prăpădește, și omenimea scapă de ea!

Dedat ca alba la ham.

— Bine frate, cum poți tu concipa articoli de fond în gălăgia, ce se aude din odaia vecină?!

— De, așa m'am dedat! — Am o nevastă, o sócră, două cumnate, și trei mătuși în casă, și când aceste din întâmplare înceată de a lătra, eu îmi ies din concept!

Publicarea testamentului.

Notariul public: După cum dovedește testamentul nevêsta dumnitale tótã averea o a lãsat soru-sa, ear' dumnitale nimica!

Țêranul: Ce suflet bun! Beata în tot chipul s'a îngrijit, ca se'mi ușureze durerea părerii de rêu după ea!

O întâmplare curiosă.

— Ști că'i lucru curios! Totdeauna Dumineca înainte de prânz, când eu beau în această cârcimă, în biserica de preste uliță se ține slujbă!

Librăria lui W. Krafft în Sibiiu

recomandă

Cărți mai noue.

- Bacalbașa A., Moș Teacă din Cazarmă. (Cartea umorist.) 1.25.
Boca A., Dialogul Țiganului cu Sânt-Petru la porța raiului său glume. —.25.
Cătană G., Poveștile Banatului din gura poporului. —.30.
Coșbuc G., Balade și Idile. 1.50.
Cura de Apă de preotul Kneipp. 1.75.
Dante A., Divina comedia trad. de Da. Maria Chitiu;
tom. I. Infernul. 3.—.
    > II. Purgatoriul. 3.75.
    > III. Paradisul (sub presă).
Delavrancea, Intre vis și viață. 1.75.
Dobrogeanu-Gherea C., Literatura și știința. 2.50.
Heliade-Radulescu I., Historia critică universală. Scriere posthumă, 2 vol. 4.—.
Lucaciu Dr. V., Istoria lui Foșiu, patriarhul Constantinopolului urzitorul schismei grecesci, prelucrată după preotul I. Jager. 3.—.
Măiorescu T., Critice (1867—1892). Ediție nouă și sporită, 2 vol. 4.—.
Memoriile regelui Carol I al Români. 1.—.
Petrescu N., Michail Eminescu, studiu critic. 2.50.
Pop A., Desbinarea în biserica Românilor din Ardeal și Ungaria 1697-1701. 1.—.
Rosetti R. D., Foi de tómnă. —.50.
Slavici I., Novele, vol. I. 2.—.
- Simu G., Cartea ilustrată pentru copii și copilele. —.25.
Urechia Dr., Anatomia și fiziologia unei conferințe. —.50.
Ventura Gr., Teatrul, vol. I. 2.50.
- Colecțiunea Șaraga, volume apărute:**
Sevastos E., Povești. —.50.
Bogdan N. A., Povești și anecdote. —.50.
Cănașu M., Poesii popul. (Doine) —.50.
Gane N., Poesii. —.50.
Konaki L. C., Poesii, 2 vol. à —.50.
Eminescu M., Poesii complete. —.50.
Nadejde S., Nuvele. —.50.
Vlahuța A., Nuvele. —.50.
Eminescu Henriette și Mihail Scrisori. —.50.
Densușianu Ar., Cercetări literare, 2 vol. à —.50.
Gane N., Domnița Ruxandra. —.50.
Beldiceanu N., Poesii. —.50.
Sevastos E., Anecdote populare. —.50.
Autori Români, I. Antologia. —.50.
    II. Crestomația. —.50.
Jorga N., Schițe din literatura română. —.50.
- Colecțiunea Steinberg, volume apărute:**
Crasescu V., Nuvele. 4 volume. à —.50.
Stăncescu D., Alte Basme. —.50.
Caragiali J. L., Smărăndița, roman orig. (sub presă).

Piese musicale.

- Creminianu V., L'Orange, Polka mazur. —.50.
Czibulca A., Songe d'amour après le bal. Intermezzo. —.75.
Dimitriu A., Coquelicot, Valse. —.50.
Dinicu A. G., Myrrys, Polka mazur. —.50.
Faiges B., Tic-Tac, Polka. —.50.
Fotino G., Nu 'nțeleg, Serenada. —.50.
- Glogoveanu A., Marșul Liget române. —.75.
Ivanovici J., Zina Munților, Vals. 1.—.
Kopanski E., Pasere galbenă 'n cioc. —.50.
Kratochvil A., Fritz-Polka. —.75.
— Dorina și Leandru, Garotte. 1.—
Ockialbi G. N., Otero-Marche. —.50.
Wachmann Ed., Două Choruri pentru voci barbatesti. 1.—.

Gosta calicului

Domnilor abonenți: Apröpe două luni am absentat de acasă. N'am nici un colaborator intern. Am un singur colaborator estern pentru o singură rubrică. La redacțiune n'am förfeci. Cu cazăni din Kiriakodromionul marelui Andreiu nu'mi îndop țiarul.

Așa s'a întâmplat, ca Nr. 8 se apară d'odată cu Nr. 9. Cer scusa p. t. abonenți.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Haptak!!!

Până în 1 Octobree a. c. așteptăm solvirea tuturor restanțelor de abonament, la din contra sistăm espedarea țiarului.

Administrațiunea Calicului.